

кара уть пазуха Вода що си животь подава. *D. S. 6, 57—58.* Змаю-
 вя на пмдаты дойдоха Да си на **Лнчо** (витякъ) помогнать, Мома Бог-
 дана да грабнать. *D. S. 6, 50—52.* Дочуха те до два змеха,—До два
 брата-отъ небо-то, Сѣ свалиха стредъ село-то. *M. 12.* Змехъ ме лю-
 бить три години, Я не можамъ да г' оделямъ. *M. 14.* Тога му велѣтъ
 момци зме'о'и—, койни ду'о'и. *M. 15a.* Змѣйчета въ злати люлчици. *D.*
9, 9. Чи жина му камжкъ станала, И дечица пастри змейчина. *M. 92.*
 Да ми лежить зміа тройногла'а, Со дванаесетъ мали змиульчина. *M. 194.*
Змѣйно въ нарич. см. Змѣйно ти огнейно ле, Пусни ме, змѣйно, да
 минж... Лъжи ти, Радо, другико, Ала си змѣйно не лъжи, Змѣйно си
 хвърка високо И гледа змѣйно широко. *D. 8, 15—16. 23—26.* **Змѣй-**
ца Змѣйница с. ж. омъ змѣй: То не ъ мечка стрѣвница. Но ми ъ
 Елка змѣйца. *D. 7. 23—24.* Змѣйци с злати кочии. *D. 9. 8.* Дошла е
 първа змѣйница, Та хми вѣли отговори. *D. S. 8, 16—17.* При вода сту-
 дана, Дѣ си змѣйници даже баняха. *D. S. 6, 64—65.* Люби ма мома
 змеица, Люби ма и ще ма земе". *Ч. 291.*

Змий с. ж. змѣя: Дали ъ змия осойна, Или ъ славе у дръво.
D. 34, 69—71.

Знаенъ пр. извѣстный: А вашето жребие е знайно. *Рш. 61.*
 Болести-ты излизать отъ нѣкои знайны намъ причини. *Л. Д. 1874 р. 185.*

Знакомецъ с. м. знакомый: Знакомци! отмахнете садъ отъ
 васъ всяка брѣга и бждете весели. *Зк. 66.*

Знакъ с. м. 1) знакъ, помѣта: По старж Планинж на многа мѣ-
 ста има разны знакове въ разна времена забѣлежени отъ горскія юна-
 цы. Имена и порѣкы на дрѣвеса изрѣзаны съ лѣтосчисленіемъ. По
 каменія изкопани съ желѣзо прѣпорцы, ножове, пушкѣ, змѣй, мѣчки и
 пр. по негдѣ купаны овчярски съ лѣкци на около. По нѣкоя си дре-
 веса виждатъ забити голѣми желѣзни гвоздѣи. Само на едно мѣсто
 видѣхъ лъвъ изображенъ съ старый на главж царскы вѣнецъ и то въ
 Лумы-Дѣлъ на едно усойно мѣсто, кое не могж д' упишж. За тѣя зна-
 кове приказвали ми см' стары ускоцы, че по тѣхъ мѣста на около
 стари см' съкривали разны ствари а най паче сребро и злато. Другий
 единъ весма любопытнъ знакъ имать ускоцы, когда щать съкри нѣ-
 що за да не можн другий да го наиде. Забиватъ една тоягж на уп-
 рѣдѣленж мѣрка и в' упрѣдѣлено время, днь и чясъ сіянїя слѣнца и
 глѣдять колко и на кдѣ ся простира сѣнка отъ таж тоягж, тамо
 изровжтъ трапъ и съкривжтъ що имать за крїанье. Това показва го-
 лѣмо остроуміе старихъ Българь! *Гл. 194.* 2) свадебный подарокъ:
 После ходать у девойка-та, каде нмъ (на сродници-те) ставжтъ софра.